

paa Priserne her hjemme, hvilket har bidraget til, at vi har haft Foderstofpriser, der ligger langt under de Priser, som vore Kolleger i Nabolandene har maattet betale særlig i Slutningen af det gode Høstaar, en Pris, der i August gik helt op til 16½ Kr. pr. 100 Kilo. Jeg skal i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det er overordentlig store Partier af Foderstoffer, der samtidig med, at disse Forhold har været til Stede, indførtes til Danmark. Alle ved, at vort Land var udsultet paa Foderstoffer, og at vor Foderstofindførsel blev fordoblet i Forhold til tidligere Aar, idet der indførtes 9 Millioner Dobbeltcentner af Foderstoffer i Tiden fra 11. Februar til August. Disse Forhold har bidraget overordentlig meget til, at vi har været gunstigere stillede i Danmark end vore Nabostater, og de har bidraget langt mere til, at Foderstofpriserne holdtes nede, end Andelsinstitutionerne har gjort.

Jeg har fremført disse Bemærkninger, fordi jeg ikke kan se rettere, end at hvis man skal bedømme den Beskatning, der finder Sted ved Maksimalpriser paa Flæsk, er det en ensidig Fremstilling alene at fremføre Byrderne uden at nævne, at der paa andre Omraader gives Producenterne Fordel, der baade berettiger til og gør det betimeligt, at de yder deres Bidrag til Landets Forsyning. Heri ligger sikkert Forklaringen paa, at saa store Dele af Husmændene gennem deres Organisationer har givet Maksimalpris-Politikken deres Tilslutning til Trods for, at de er mellem dem, der har ydet det største Bidrag til Landets Forsyning med Flæsk. Alle Vegne, hvor vi gennem vore Organisationer har indkaldt til Repræsentantmøder og Delegeretmøder og har faaet disse Forhold oplyst, har man givet denne Politik sin Tilslutning, fordi det netop stemmer med den Opfattelse, der er gængs indenfor vor Organisation. Vi hævder netop, at man kan ikke med Rette forlange, at vi, der producerer Svin i Danmark, vil have Krigs- og Toppriser for vore Varer, men den Landbruger, der maaske er vor Nabo, og som producerer Korn, skal tvinges til at sælge sit Korn til at fodre vore Svin med til Halvdelen af den Pris, han kan faa udenfor Landets Grænser. Det vilde være et Standpunkt, der ikke ligner de danske

Husmandsorganisationer. De plejer at kræve samme Ret for andre, som de kræver for sig selv, men de er ogsaa villige til at gøre deres Skyldighed overfor andre Samfundslag og bidrage deres til, at Landets Forsyning med de nødvendigste Fødevarer kan foregaa paa en saadan Maade, at de flest mulige kan klare sig.

Jeg kan udmærket godt forstaa, at vi fik den Tilslutning, vi fik, naar vi spurgte. Men jeg kan ogsaa forstaa, at hvis man gaar ude i Landet og opfatter disse Foranstaltninger paa den Maade, at man kun ser de Byrder, der paalægges en, men aldrig nogen Sinde bliver opmærksom paa den Fordel, som man faar, og som gør Byrderne berettigede, kommer man til at se anderledes paa Forholdene. Tager man alle de trufne Foranstaltninger under eet, tror jeg, at de Byrder, som er lagte paa det danske Landbrug ved Maksimalpriserne, har været af en saadan Beskaffenhed, at de ikke alene let kan bæres, men tillige baade var berettigede og nødvendige. De var Landbrugets Andel af den fælles Tyngde og kun en passende Del deraf. Ser jeg paa det danske Landbrug som Helhed, maa jeg udtale min Glæde over, at den Fare, der var for det dyreproducerende Jordbrug, i væsentlig Grad afværgedes, saa at Forholdene i saa Henseende er nu langt bedre end for et Aar siden. Det ser ud, som om den faretruende Situation for de Hjem, jeg omtalte, kan drive over, og at vi kan fortsætte vor Produktion ogsaa i Fremtiden, hvis det da er muligt at holde Landet udenfor Krigen.

Der er ogsaa et andet Forhold, jeg ønsker at omtale, idet det for mig staa som en nødvendig Følge af de Højkonjunkturer, vi i Øjeblikket er inde i. Jeg kan ikke tro andet, end at hvis det Høstaar, vi nu er begyndt paa, bliver saa godt, som det tegner til, saa at Landbrugets Produktion kan opretholdes, vil disse gode Tider nødvendigvis medføre, at jo mere glimrende Konjunkturerne indenfor det danske Landbrug er, des større bliver Modsætningsforholdet mellem de nuværende Besiddere og Fremtidens Jordbesiddere. Og her synes jeg da, at er der noget Tidspunkt, hvor Lovgivningsmagten bør fæste sin Opmærksomhed paa det